

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3176

гр. София, 29.04.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 29.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **14113** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.284, ал.1 ЗИНЗС, вр. чл.203 – 207

АПК.

Производството е образувано по искова молба на Р. С. В. от [населено място], [община], [улица], срещу Министерство на правосъдието и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” с искане за присъждане на обезщетение в размер на 200 000 лв. за претърпени неимуществени вреди поради лошите условия на изтърпяване на наказанието – без тоалетна и течаша вода и в условията на пренаселеност, за периода от 25.11.2000 г. до м.април 2017 г.

С определение от 13.02.2020 г. на основание чл.131 ГПК е изпратен препис от ИМ за становище на ответниците.

Постъпил е писмен отговор от ответника ГДИН от 13.03.2020 г., в който частично се възразява срещу допустимостта на ИМ и изцяло срещу нейната основателност.

Ответникът ГДИН е направил възражение за местна подсъдност, което не може да бъде уважено, тъй като спорът за подсъдност е решен с определение № 17248 от 16.12.2019 г. по адм.д.№ 13717/2019 г. на Върховен административен съд.

Съдът намира възражението на ГДИН за частична недопустимост на иска поради наличие на съдебен спор и влязло в сила съдебно решение по идентичен иск за част от исковия период за основателно.

С решение № 56 от 11.07.2012 г. по адм.д.№ 261/2011 г. по описа на Административен съд (АС) С., оставено в сила със съдебно решение № 8637 от 17.06.2013 г. по адм.д.№ 10626/2012 г. на ВАС е отхвърлен искът на Р. С. В. срещу Министерство на правосъдието и срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди – претърпяно унижително и недостойно отношение, изразяващо се в унижителни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в периода от м.ноември 2000 г. до 15.08.2011 г.

Ответникът ГДИН е приложил и решение № 12244/14.11.2016 г. по адм.д.№

13609/2015 г. на ВАС, с което частично е отменено решение № 136 от 28.09.2015 г. по адм.д.№ 15/2015 г. на АС Сливен. Производството пред АС Сливен е било образувано по искова молба на Р. С. В. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди – претърпяно унижително и недостойно отношение, изразяващо се в неосигуряване на непрекъснат достъп до санитарен възел и течаща вода в периода от 16.08.2011 г. до 29.12.2014 г., през който ищцата е изтърпявала наказание „лишаване от свобода“. С решението на ВАС за посочения период ГДИН е осъдена да заплати на ищцата обезщетение за посочение период в размер на 700 лв.

Според представена от началника на Затвора [населено място] справка рег. № 245 от 04.03.2020 г. по отношение на ищцата е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ на 27.11.2000 г. и същата е осъдена с присъда от 13.07.2004 г. по нохд № 539/2002 г. на СГС на 19 годиши „лишаване от свобода“, при изтърпяването на които е приспаднало предварителното задържане от 25.11.2000 г. Ищцата е освободена на 08.10.2019 г.

С първоначалната искова молба от 09.01.2018 г. ищцата е предявила иска си за периода от 25.11.2000 г. до 22.12.2017 г. По силата на чл.299, ал.1 и ал.2 ГПК спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван, като повторно заведеното дело се прекратява служебно от съда. При наличието на влезли в сила съдебни решения на същото основание между същите страни предявеният иск за периода от 25.11.2000 г. до 29.12.2014 г. е недопустим на основание чл.299, ал.2 ГПК. Изложеното е основание за частично прекратяване на производството.

Съгласно чл.205, ал.1 АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. По силата на новата разпоредба на чл.205, ал.2 АПК (ДВ, бр. 94 от 2019 г.) когато посоченият в исковата молба ответник не отговаря на изискванията на ал. 1, съдът указва на ищца срещу кого следва да насочи иска, като му дава възможност в 7-дневен срок от съобщението да отстрани нередовността или да заяви дали поддържа иска срещу първоначално посочения ответник.

Съдът намира, че за исковия период след частичното прекратяване на претенцията от 30.12.2014 г. до 22.12.2017 г. легитимиран ответник по предявения иск за обезщетение е ГДИН. Ето защо на основание чл.205, ал.2 АПК на ищцата, чрез служебния защитник следва да се предостави възможност да заяви дали поддържа иска си срещу двамата първоначални ответници.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВРЪЩА исковата молба, предявена от Р. С. В. от [населено място], [община], [улица], срещу Министерство на правосъдието и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” с искане за присъждане на обезщетение в размер на 200 000 лв. за претърпени неимуществени вреди поради лошите условия на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ частично за периода от 25.11.2000 г. до 29.12.2014 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 14113/2019 г. по описа на АССГ в посочената част.

Предоставя възможност на ищцата Р. С. В., чрез назначения ѝ служебен защитник

адв.К. К. от САК, на основание чл.205, ал.2 АПК в 14-дневен срок от съобщението да конкретизира дали поддържа иска си срещу двамата първоначални ответници, като в същия срок да конкретизира доказателствените си искания в първоначалната искова молба съобразно новия исков период по делото.

Определението в прекратителната част подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: